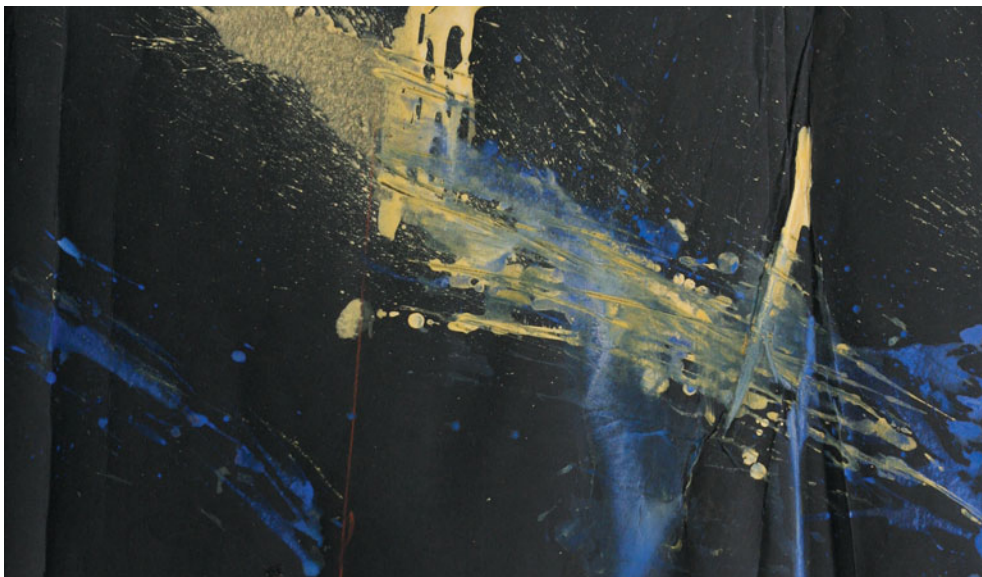

BORBÉLY JÁNOS
jobbik életemről

szembe kell nézmem
a könyvespolcom káoszával
évek óta véletlenszerűen növv könyvsorok hosszával
ide-oda beszorítva az újabb és újabb köteteket
eljött az ideje a végleges rendezésnek
nem csak emlékezetemben bízva
hogyan időt rabló keresés nélkül megtaláljam
a töredék sort versszakaszt ellenőrizzem
az önmagamnak képzelt gondolatot
volt mikor még pontosan láttam egy másik belső rendet
mi és hova teendő a házi világegyetemben
igaz fel-fel merült K. I. mondata: *végül az olvasólámpa
fénykörébe élő tucatnyi könyv marad érvényesnek*
az elalvás előtti zárt időben
de fényben is csak véletlenül odakerült példányok
jobb esetben baráti könyvek postán érkezők táskából előhúzottak
kapkodva dedikáltak halmaza az éjjeli szekrényen
az ágy mellett a földön harmadában-felében olvasottak
bár mostanában egyre kevesebb könyv érkezik
fogynak az évtizedeken át követett ismerősök verssorai
eddig áramló mondataikkal ők már a torkolathoz értek
leginkább miattuk kellene erőt vennem magamon addig
amíg képes vagyok újra gondolni egy befejezhetőnek tűnő
rendszer lehetőségét elsőnek a harminc évfolyamot
sorba szedve majd pótolva a hiányzó vagy szakadt példányokat
ahogy először ugyanúgy olvasni Parancsot Deákot Tándorit
egy-egy évet célszerű egybe kötetni még most nem hagyni későbbre
hiszen sokszor tapasztaltuk közeledhetnek váratlan dolgok
amúgy se fog itt senki utánam a helyére tenni bármit is
legalább ennyit mégis csak *közöm volt hozzá*
harminc kötet *elegáns, mértékadó*
olvasom majd a harminc évfolyamot
mint egy naplót a jobbik életemről

Wagner János: Villanások 2.